

Powiązania islamistów z „integralnymi nacjonalistami” z Kijowa

4 kwietnia 2024

22 marca 2024 r. grupa czterech bojowników zaatakowała widzów koncertu rockowego w sali koncertowej Crocus w Krasnogorsku, zabijając 140 osób, a raniąc 115. Następnie budynek został spalony.

Komandos terrorystyczny został zatrzymany przez Rosjan, gdy próbował przekroczyć granicę na Ukrainę, gdzie oczekiwano go po drugiej stronie. Zidentyfikowano ich jako Tadżyków. Przyznali się, że zostali zwerbowani przez internet, by zabijać dla pieniędzy. Twierdzą, że nie mają kontaktu z pracodawcą. Znalezione przy nich wizytówkę na nazwisko Dmytro Jarosz. Ponieważ Jarosz był założycielem milicji Prawy Sektor, numerem 2 w Radzie Bezpieczeństwa Ukrainy, a następnie doradcą szefa armii, władze rosyjskie natychmiast oskarżyły Ukrainę. Jarosław zaprzeczył, by jego kraj brał w tym udział [1]. Aresztowano także siedmiu współników.

Rosyjscy antyterroryści brutalnie torturowali terrorystów i nagrywali swoje tortury. Telewizja publiczna opublikowała i skomentowała te zdjęcia. Kultura rosyjska jest zarówno europejska, jak i azjatycka. Rosjanie nie mają empatii dla przestępców.

Do zamachu przyznało się Daesh, wycofując w ten sposób zarzuty o rosyjską operację pod fałszywą flagą. Ci terroryści nie byli fanatykami, ale profesjonalistami. Nie poświęcili się publicznie, ale uciekli, podobnie jak ci, którzy zaatakowali Paryż i Saint-Denis w 2015 roku, zabijając 130 osób, głównie na koncercie rockowym Bataclan. Nie działali więc z nienawiści do Rosji, ale w ramach operacji wojskowej, której strategiczne

konsekwencje były z góry przemyślane.

Rzeczniczka Rady Bezpieczeństwa Narodowego USA Adrienne Watson oświadczyła, że odpowiedzialność za atak ponoszą wyłącznie terroryści z Państwa Islamskiego. Wielu komentatorów potępiło wszelkie powiązania organizacji islamskiej i zwolenników rządu w Kijowie. Prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski oskarżył Rosję o atak na Ukrainę. Mimo to prezydent Rosji Władimir Putin w swoich oskarżeniach opierał się wyłącznie na Kijowie i zignorował Daesh.

Od 2014 roku i obalenia wybranego prezydenta Ukrainy regularnie zwracaliśmy uwagę na powiązania między głównymi nacjonalistami a islamistami, a zwłaszcza na rolę Dmytra Jarosza. Fakty mówią same za siebie. Nie wiemy, czy atak został zorganizowany przez Ukraińców, ale jasne jest, że napastnicy byli dobrze znani: ukraińscy nacjonaści głównego nurtu i dżihadyści walczą razem sobą od trzech ćwierć wieku.

Przed II wojną światową Bractwo Muzułmańskie zawarło sojusz z nazistami przeciwko Brytyjczykom. Nic dziwnego, że wszystkie ówczesne ruchy antykolonialne (w tym indyjski M.K. Gandhi) w naturalny sposób zwróciły się do Osi w poszukiwaniu sojuszników. Ogólnie rzecz biorąc, zdystansowały się od Osi po sprawdzeniu jej rasizmu na miejscu. Bractwo przez lata korzystało z dotacji III Rzeszy [2] i utrzymywało te więzi przez całą wojnę. Kiedy po wyzwoleniu brytyjskiego wywiadu i Stanów Zjednoczonych odzyskały wielu nazistowskich przywódców i przetworzyły ich w swojej „zimnej wojnie” przeciwko Sowietom, przywróciły przywództwo Bractwa Muzułmańskiego. Było więc naturalne, że CIA zatrudniło Gerharda von Mende, nazistowskiego specjalistę od islamu w Związku Radzieckim, do współpracy z Saidem Ramadanem, zięciem założyciela Bractwa. Ramadan prowadził program w pakistańskim publicznym radiu [3], więc CIA umieściła go w Radiu Wolna Europa/Radiu Wolność w Monachium. Tam poprowadził program dla sowieckich muzułmanów i spotkał Stepana Bandere, przywódcę Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (OUN) i jego prawą rękę Jarosława Szetkę, byłego

nazistowskiego premiera Ukrainy. To właśnie „banderowcy” (Kreml nazywa ich „ukraińskimi nazistami”, ale sami siebie nazywają „integralnymi nacjonalistami”), dokonali w 2014 roku zamachu stanu (Euromajdan) przeciwko wybranemu prezydentowi Ukrainy Wiktorowi Janukowyczowi [4].

W latach 1970. saudyjski miliarder Osama bin Laden uczestniczył w spotkaniu Światowej Ligi Antykomunistycznej zorganizowanym przez Czankajška i... Jarosław Łukasza [5]. Osama bin Laden był członkiem Bractwa i był szkolony przez brata Sajjida Qutba, stratega Bractwa i teoretyka dżihadu. To właśnie w tym kontekście został wybrany przez Stany Zjednoczone na przywódcę mudżahedinów w Afganistanie przeciwko Sowietom.

Naziści i islamiści ponownie walczyli razem przeciwko Rosjanom, tworząc Islamski Emirat Iczkerija (druga wojna czeczeńska, 1999-2000). Nie udało mi się jednak znaleźć dokładnej dokumentacji ich udziału.

W dniu 8 maja 2007 r. w Tarnopolu (Zachodnia Ukraina) z inicjatywy CIA „integralni nacjonaści” z Ukraińskiej Samoobrony Ludowej i islamiści z Bractwa Muzułmańskiego utworzyli antyrosyjski „front antyimperialistyczny” pod wspólnym przewodnictwem emira Iczkerija Doki Umarowa i Dmytra Jarosza (który w międzyczasie przywrócił Organizację Ukraińskich Nacjonalistów (OUN) Stepana Bandery). W spotkaniu wzięły udział organizacje z Litwy, Polski, Ukrainy i Rosji, w tym islamistyczni separatyści z Krymu, Adygei, Dagestanu, Inguszetii, Kabardyno-Bałkarii, Karaczajewa-Czerkiesu, Osetii i Czeczenii. Dokka Umarow, który nie mógł tam przybyć z powodu międzynarodowych sankcji, odczytał swój post [6].

Od listopada 2013 r. do lutego 2014 r. integralni nacjonaści ukraińscy przeprowadzili „Rewolucję godności” pod nadzorem Strauss Victorii Nuland, ówczesnej wiceministra spraw euroazjatyckich. Zachodnia prasa twierdzi, że policja prezydenta strzelała do tłumu. Kijowski sąd stwierdził

później, że nieznani sprawcy strzelali jednocześnie do demonstrantów i policjantów na dachach domów, co jest metodą stosowaną przez CIA w wielu innych krajach w celu wywołania pseudorewolucji.

Przywódca islamskiego ruchu młodzieżowego Azatlik, Rosjanin Nail Nabiullin, odszedł, aby prowadzić dżihad przeciwko syryjskim muzułmanom zgodnie z tradycją Bractwa. Następnie powrócił na Ukrainę, gdzie wraz ze swoimi bojownikami brał udział w zamachu stanu [7].

Według „New York Timesa”, w Donbasie przeciwko ludności rosyjskojęzycznej walczyły bataliony szejka Manura i Dżochara Dudajewa, składające się głównie z Czeczenów z Gruzji i Uzbekistanu, oraz batalion Krymu, składający się z Tatarów, które wszystkie walczyły przeciwko muzułmanom w Syrii [8].

W sierpniu 2015 roku przywódca tatarski Mustafa Dżemilew założył w Ankarze (Turcja) Międzynarodową Brygadę Muzułmańską, której celem było odzyskanie Krymu od Rosji. Przyjął go prezydent Turcji Recep Tayyip Erdogan, który zobowiązał się do finansowania dżihadystów [9]. Ta milicja jest zależna od Hizb ut-Tahrir, oddzielnego oddziału Bractwa. Zrzesza bojowników z Tatarstanu i Czeczenii (Rosja), Uzbekistanu, Azerbejdżanu i Meszetii (Gruzja). Miała siedzibę w Chersoniu, ale jej rola ograniczała się do sabotażu, który pozbawił Krym wody pitnej i energii elektrycznej, ponieważ ludność tatarska zjednoczyła się z Moskwą.

□

Według „Wall Street Journala” od miesiąca w Sudanie gromadzi się około stu komandosów ukraińskich sił specjalnych, aby wesprzeć generała Abdela Fattaha al-Burhana [10]. Mężczyzna udał się do Libii, aby spotkać się z byłym muftim El-Sadeqem el-Gheryanim, uznanym przywódcą Bractwa Muzułmańskiego. Wysłał za niego komandosów, którzy walczyli u boku Ukraińców. To właśnie to wsparcie umożliwiło generałowi al-Burhamowi

odzyskanie Hartumu 12 marca 2024 r. od sił jego rywala, „generała” Mohameda Hamdana Dogola (znanego jako „Hemeti”).

Od dwóch dekad dokumentujemy manipulowanie islamistami przez anglosaskie służby specjalne. Nie ma przekonującego wyjaśnienia dla 11 września [11], wojny przeciwko Irakowi czy „arabskiej wiosny” [12]. Ta prawda będzie trudna do zaakceptowania dla tych, którzy wierzą, że wojna na Ukrainie to nic innego jak rosyjska agresja i że ukraińscy „integralni nacjonaści” walczą tylko za swój kraj i w swoim kraju.

Autorstwo: Thierry Meyssan

Tłumaczenie: Marek-M

Źródło: [Voltairenet.org](https://voltairenet.org)

Przypisy

[1] „Офіційно заявляю: це не ми”: Ярош спростував причетність українських військових до теракту у Підмосков’ї”, „Espresso”, 23 березня 2024, <https://espresso.tv/viyna-z-rosiyeyu-ofitsiyno-zayavlyayu-tse-ne-mi-yarosh-sprostuvav-prichetnist-ukrainskikh-viyskovikh-do-teraktu-u-pidmoskovi>

[2] National Archives War Office, Dossier 208 (Military Intelligence, Middle East and Egypt), File 502, 23 octobre 1939, Note on Wilhelm Stellborgen.

[3] NARA (National Archives and Records Administration) RG 59 (General Records of the Department of State), Decimal Files, 1950-1954, 511.80/7-2753, Ambassade des États-Unis en Égypte, dépêche de Jefferson Caffery au Département d’État, Colloquium on Islamic Culture and Saeed Ramadhan, 27 juillet 1953.

[4] „Qui sont les nationalistes intégraux ukrainiens?”, Thierry Meyssan, „Réseau Voltaire”, 15 novembre 2022, <https://www.voltairenet.org/article218391.html>

[5] „La Ligue anti-communiste mondiale, une internationale du

crime", Thierry Meyssan, „Réseau Voltaire", 12 mai 2004, <https://www.voltairenet.org/article13873.html>

[6] „CIA koordynuje nazistów i dżihadystów", Thierry Meyssan, tłumaczenie: Mira, Al-Watan (Syrie), „Sieć Voltaire", 20 maja 2014, <https://www.voltairenet.org/article183873.html>

[7] „Des jihadistes assurent le service d'ordre des manifestations à Kiev", „Réseau Voltaire", 4 décembre 2013, <https://www.voltairenet.org/article181374.html>

[8] „Islamic Units Help Ukraine Battle Rebels. Stocked With Chechens Eager to Defy Russia", Andrew E. Kramer, „The New York Times", 8 July 2015, <http://www.nytimes.com/2015/07/08/world/europe/islamic-battalions-stocked-with-chechens-aid-ukraine-in-war-with-rebels.html>

[9] „L'Ukraine et la Turquie créent une Brigade internationale islamique contre la Russie", Thierry Meyssan, Télévision nationale syrienne, „Réseau Voltaire", 12 août 2015, <https://www.voltairenet.org/article188375.html>

[10] „Kyiv Sent Forces to Sudan to Counter Russia", Ian Lovett, Nikita Nikolaienko, Nicholas Bariyo, „The Wall Street Journal", 6 March 2024, <https://www.librairie-voltairenet.org/fr/livres-en-francais/42-leffroyable-imposture-suivi-de-le-pentagate.html>

[11] „L'Effroyable imposture", Thierry Meyssan, „Demi-Lune" (2002), <https://www.librairie-voltairenet.org/fr/livres-en-francais/42-leffroyable-imposture-suivi-de-le-pentagate.html>

[12] „Sous nos yeux", Thierry Meyssan, „Demi-Lune" (2020), <https://www.librairie-voltairenet.org/fr/livres-en-francais/85-sous-nos-yeux.html>